

multa familiaritas & consuetudo, & horret
 sepe animus repetere quæ ab illis nefanda au-
 dita; usq; adeo ut mirarentur, aliquos emun-
 ctioris nasi esse, qui non arcano in pectore
 idem ipsiscum statuunt, sed sibi certò persua-
 deant quæ Religionis, imprimis Christianæ
 sunt. Unus aliquando eo audaciæ procedebat,
 ut de Augustino aliisq; qui inter Patres pau-
 lò doctiores & prudentiores fuissent, imò de
 plerisq; in V. T. apud Iudæos Heroibus, quo-
 rum etiam sacra scripta nunc veneramur, du-
 bitare nollet in eodem fuisse censu, quæq; vo-
 ce & calamo pro Religione egerint, ex neces-
 sitate personæ egisse. Nonne stant comæ cum
 hac audimus vel dicimus relata? Non co-
 mæ stetere solum, verum totus profectò
 exhorruì, gelidusque coibat formidine san-
 guis, cum infrunitam hanc pessimorum
 istorum Theomachorum audaciam imò
 insaniam primum percepissem. Quid por-
 rò Mî Reisere animi fuisse existimas, post-
 quam Celeberrimi Reçtoris Ruthenei Dn.
 Ioh. Sebastiani Mitternacht Epistola quæ-
 dam Nnncupatoria Dissertationibus Histo-
 ricis præfixa, me fecit certiozem, anno cur-
 rentis seculi quinquagesimo secundo in-
 faustum

